

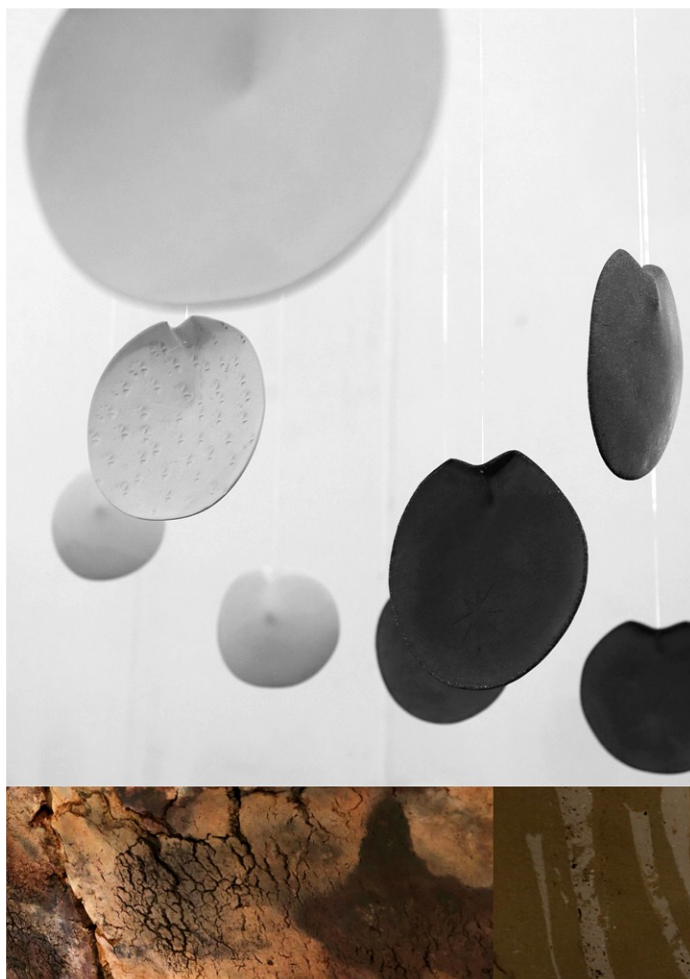
Ivana Petan - PROSTORI MOJE NOTRANJOSTI

Nataša Sedej - POROČNE OBLEKE

Mala galerija Mira Kranjca
11. april–11. maj 2014

Ivana Petan je svojo prostorsko postavitve poimenovala *Prostori moje notranjosti*, Nataša Sedej *Poročne obleke*. Obe avtorici imata prepoznaven likovni izraz, razvito dikcijo v tridimenzionalni materialnosti glin, a v tokratnem prostoru se posamično in skupno uglašujeta na prostor sam, na širši genius loci in na novo likovno delo, novo telo, ki bo v polnosti izrazilo njuno poetiko in vključilo nas, obiskovalce. Instalacije so po svoji naravnosti prav take, želijo nas vzpodbuditi, vključiti k aktivnemu odnosu do izraženih vsebin.

Postavitve *Prostori moje notranjosti* je zgrajena iz na tla položenih ploščic in v prostoru izobešenih src. Občutenje je dvojno, primarna moč glin in ognja je izražena v razpokah in s sajami zaznamovanih ploščah ter visoka stiliziranost, abstrahiranje in tehnična dovršenost v izvedbi src. Oboje hotena in vodena postopka in končna efekta sta del avtoričine narativnosti. Oblika src je hkrati antropomorfná forma, z notranjo dinamiko geometrije v številu osem. Reverz stran njihovih teles je nosilka za v glino odtisnjene žige spirale, tulipana, zvezde, ki so intuitivna in osebna znakovnost. Avtorica poudarja pomembnost 'tistega zadaj, kar ne vidimo, a nas pelje naprej.' Čeprav napravljena s pomočjo kalupa, so srca v procesu brušenja z brusilnimi papirji v končnem izrazu individualizirana.

Izkušnja iz meditativnih uvidov je izražena v geomantičnem pristopu, ki avtorico vodi ne samo v umetniškem izražanju, temveč tudi v življenju. Srca je poimenovala 'srca v glavi' in s postavitvijo želi doseči vtis levitiranja in poudariti zračni element. V razviti osebni ikonografiji avtorica govori o 'srcu, zemlji in krilih' kot treh simbolih za prostor. Hkrati raziskuje emocionalno inteligenco in kvalitete sočutja ter človeški izvor v vodi. Plošče so v funkciji rezonantnih teles, kot 'prostor zemlje naj rezonirajo s primarnimi silami zemlje, elementom zemlje in ognja.'

Povzdignjena srca, kot v premagovanju gravitacije, so v postavitvi namenjena simbolnemu 'višjemu nivoju, jasnini prisotnosti in praznosti'. Težnja v postavitvi izraža 'izvor duha, pripadnost nebeškemu izvoru'.

Sodoben geomantičen pristop je nadaljevanje mogočne tradicije, ne samo konceptualne umetnosti, instalacij in postavitve, akcij v naravi, značilnih umetnostnih praks, porojenih v prejšnjem stoletju v šestdesetih in sedemdesetih letih, tok nas pelje nazaj do antične ikonografije elementov in votivnih darov, ko so udeleženci obredja, zasebno ali skupinsko vodeno, bili v neposrednem razgovoru s stvarstvom. Tako delo, ki ga doživljamo sedaj sicer v galerijskem prostoru, nosi značilnosti obojega, konceptualno premiso in šamanistično dejanje.